

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 stycznia 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu w Wydziale II Karnym,

w składzie :

Przewodniczący : **SSR Antonina Surma**

Protokolant : Magdalena Górską

po rozpoznaniu w dniu 17 stycznia 2014 roku we Wrocławiu

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia – Śródmieścia

Marcina Kaczmarka

sprawy karnej z oskarżenia publicznego :

M. D.

ur. (...) we W.,

syna Z. i R. z domu K.

PESEL (...)

oskarżonego o to, że :

w dniu 7 września 2013 roku we W., na ul. (...) kierował samochodem M. (...) nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości mając 0,75 mg/l i 0,76 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu;

- tj. przestępstwo z art. 178 a § 1 k.k.

I. uznaje oskarżonego **M. D. (1)** za winnego zarzuconego jemu czynu, opisanego w części wstępnej wyroku tj. przestępstwa z art. 178 a § 1 k.k. i za to, na podstawie tego przepisu, wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 k.k. w zw. z art. 70 § 2 k.k. wykonanie wymierzonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 3 (trzech) lat próby;

III. na podstawie art. 73 § 2 k.k. w okresie próby oddaje oskarżonego pod dozór kuratora;

IV. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka w stosunku do oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 (jednego) roku ;

V. na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 k.k. w okresie próby zobowiązuje oskarżonego do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu;

VI. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust.1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. Nr 27, poz. 152) zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, w tym od opłaty.

Sygn. akt II K 979/13

UZASADNIENIE

W toku postępowania w sprawie ustalono następujący stan faktyczny:

Dnia 7 września 2013r., około godz. 4.00, M. D. (1), który wcześniej spożywał alkohol w postaci piwa, jechał samochodem marki M. (...) nr rej (...). Skręcając z ul. (...) w ul. (...) mężczyzna nie włączył kierunkowskazu.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego M. D. – k. 11, 50, zeznania świadka M.

K. – k. 28, 51).

Patrolujący okolice ul. (...) funkcjonariusze Policji M. K. (2) i G. K. na ul. (...) zatrzymali prowadzony przez M. D. (1) pojazd do kontroli, a jego kierującego poddano badaniu urządzeniem kontrolno – pomiarowym do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu. Pierwszy wynik badania wyniósł 0,75 mg/l w wydychanym powietrzu, drugie badanie z wynikiem 0,76 mg/l.

W związku z powyższym M. D. (1) został zatrzymany i osadzony w (...) K..

(Dowód: zeznania M. K. – k. 28, 51, protokół użycia urządzenia kontrolno – pomiarowym do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu – k. 3).

Oskarżony M. D. (1) to dwudziestojednoletni bezdzietny mężczyzna stanu wolnego.

M. D. (1) jest studentem I roku Akademii Wychowania Fizycznego na kierunku Turystyka i Rekreacja. W wolnych chwilach pomaga rodzicom przy budowie domu.

Oskarżony nie był wcześniej leczony psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo. Nie był też karany sędownie.

M. D. pozostaje na utrzymaniu rodziców. Podejmuje też prace dorywcze.

(Dowód: wyjaśnienia oskarżonego M. D. – k. 11, 49 -50, dane osobopoznawcze – k. 20, K. – k. 7).

W toku postępowania w sprawie oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, a przed Sądem składał wyjaśnienia. Przed Sądem złożył wniosek o wydanie wyroku skazującego i wymierzenie uzgodnionej z prokuratorem kary bez przeprowadzania postępowania dowodowego.

Powyższy stan faktyczny ustalono w oparciu o wewnętrznie spójne i jednoznaczne wyjaśnienia oskarżonego (k.11, 50), jakie złożył w toku postępowania. M. D. (1) przyznał się wtedy do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że kilka godzin wcześniej spożywał alkohol w postaci piwa, lecz wsiadając do samochodu czuł się dobrze. Wyraził też skruchę.

Sąd dał też wiarę logicznym i obiektywnym zeznaniom świadka M. K. (2) (k. 28, 51) – jednego z funkcjonariuszy, którzy brali udział w zatrzymaniu oskarżonego, a następnie obecnego przy badaniu go urządzeniem kontrolno – pomiarowym do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu. Świadek stwierdził, iż M. D. (1) przed zatrzymaniem go przez funkcjonariuszy jechał samochodem marki M., a wykonując manewr skretu z ul. (...) w ul. (...) nie włączył kierunkowskazu, co zwróciło uwagę patrolujących ulicę funkcjonariuszy. W związku z tym, został on wylegitymowany, a następnie poddano go badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, które wskazywało na to, iż M. D. (1) jest nietrzeźwy.

Dokonując ustaleń w sprawie Sąd posłużył się także protokołem użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu (k. 3), na podstawie którego ustalono stopień nietrzeźwości oskarżonego.

W toku postępowania posłużono się, również danymi o karalności oskarżonego (k. 7), z których wynika jego uprzednia niekaralność.

Mając powyższe na uwadze, Sąd stwierdził, iż M. D. (1) w dniu 7 września 2013 roku we W., na ul. (...) kierował samochodem M. (...) nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości mając 0,75 mg/l i 0,76 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego – w szczególności przyznania się oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu czynu (k.1, 50), zeznań świadka M. K. (k. 28, 51) oraz protokołu użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu (k. 3) - nie ulega, bowiem, wątpliwości, że oskarżony podczas jazdy samochodem, dnia 7 września 2013r. we W. znajdował się w zdefiniowanym w art. 115 § 16 k.k. stanie nietrzeźwości. Jak wykazało, bowiem, badanie alkomatem, zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego przez niego powietrza przekraczała 0,25 mg/l, o czym w sposób jednoznaczny stanowi protokół opisywanego badania.

Stwierdzić, zatem, należy, iż oskarżony dopuścił się przestępstwa z art. 178 a § 1 k.k.

W związku z powyższym, Sąd wymierzył oskarżonemu M. D. (1) karę 1 roku pozbawienia wolności. Podzielił, bowiem, pogląd oskarżonego i Prokuratora, iż tak wymierzona sankcja będzie współmierna do winy i adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości jego zachowania. Ta ostatnia wyraża się przede wszystkim w rodzaju i charakterze naruszonego dobra - którym w niniejszym wypadku jest bezpieczeństwo w ruchu drogowym - jak również w sposobie i okolicznościach popełnionego czynu. Sąd zauważył, iż, mimo, że oskarżony poruszał się samochodem w godzinach nocnych, znajdował się w znacznym stopniu nietrzeźwości, w związku z czym, swoim zachowaniem stwarzał duże zagrożenie dla innych użytkowników drogi. - Zauważyć w tym miejscu trzeba, iż oskarżony w chwili czynu zachował się bezkrytycznie wobec swojego stanu i zdecydował się kierować pojazdem mechanicznym mimo tego, iż zaledwie 3 godziny wcześniej spożywał – jak sam wyjaśnił – duże ilości piwa.

Nadto stwierdzono, iż wymierzona w ten sposób kara spełni swoje zadania ogólnoprewencyjne i odzwierciedli brak społecznego przyzwolenia dla prowadzenia pojazdów w stanie nietrzeźwości, a także – w szczególności w połączeniu z pozostałymi zastosowanymi względem oskarżonego środkami karnymi - przyczyni się do realizacji indywidualnoprewencyjnych celów kary, a zatem, że oskarżony w wyniku jej oddziaływania nie powróci do przestępstwa i będzie przestrzegał porządku prawnego.

Mając, jednak, na względzie pozytywną prognozę kryminologiczną, jaka zachodzi wobec oskarżonego, w szczególności to, że oskarżony nie był wcześniej karany, uczy się, pomaga rodzinie, ale też okoliczność, iż M. D. jest osobą młodocianą, Sąd postanowił wykonanie orzeczonej kary warunkowo zawiesić, wyznaczając jednocześnie okres próby na trzy lata, oddając go jednocześnie pod obowiązkowy dla osób młodocianych w takim wypadku – dozór kuratora.

Co więcej, w stosunku do oskarżonego orzeczono też środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres jednego roku. Przesłanką jego stosowania, bowiem, jest zagrożenie, które w przyszłości oskarżony mógłby spowodować swoim zachowaniem (tak też wyr. SN z dnia 24.04.1982r., V KRN 106/82, OSNPG 1982/8/108). W związku z tym stwierdzono, iż uniemożliwienie oskarżonemu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres jednego roku będzie wystarczające dla eliminacji niebezpieczeństwa, jakie mógłby stworzyć kierując takimi właśnie pojazdami.

Mając natomiast, na względzie, że oskarżony zarzucanego mu czynu dopuścił się pod wpływem alkoholu, uznano za właściwe zobowiązanie go w okresie próby do powstrzymywania się od jego nadużywania.

Mając, zaś, na względzie, że oskarżony nie jest zatrudniony na stałe i pozostaje na utrzymaniu rodziców, Sąd zwolnił M. D. (1) od kosztów sądowych w sprawie, w tym, od opłaty.